

Sygn. akt IV Ka 295/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 czerwca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA Stanisław Tomasiak (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Ignaczak

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 03 czerwca 2014 roku

sprawy **J. R.**

oskarżonego z art. 288§1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 26 lutego 2014 roku sygn. akt VII K 513/13

na podstawie art. 437§2 kpk i art. 438 pkt 2 kpk **uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. R. i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim;**

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. S. - Kancelaria Adwokacka w P. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 295/14

UZASADNIENIE

J. R. został oskarżony o to, że w dniu 16 czerwca 2013 roku, około godz. 18:05 w miejscowości D., gm. G. na działce rolnej tj. łąka, dokonał zniszczenia mienia poprzez podpalenia znajdującego się na przyczepie rolniczej siana, przez co zniszczeniu uległo siano oraz koła i burty przyczepy powodując tym straty w kwocie 4 000 złotych

czym działał na szkodę G. P.,

tj. o czyn z art. 288§1 k.k.

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2014 sygn. akt VII K 513/13 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim:

1. oskarżonego J. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tą zmianą, iż stwierdził, że w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu oskarżony miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim

postępowaniem przez co wyczerpał dyspozycję art. 288§1 kk w zw. z art. 31§2 kk i za to na podstawie art. 288§1 kk wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat;

3. na podstawie art. 46§1 kk orzekł wobec oskarżonego J. R. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej G. P. kwoty 4 000 złotych;

4. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata M. S. kwotę 516,60 tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu przez obrońcę ustanowionego z urzędu;

5. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przy czym wydatki przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości na korzyść obrońca z urzędu oskarżonego J. R..

Apelacja obrońcy oskarżonego J. R. wywiedziona z treści art. 438 pkt 2 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 4, 5 § 1 i 2, 7, 410, 424 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść wydanego wyroku, poprzez błędną analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, w wyniku bezpodstawnego przyjęcia, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje na fakt podpalenia siana znajdującego się na przyczepie przez oskarżonego J. R., podczas gdy brak jest jednoznacznych dowodów na tą okoliczność, zwłaszcza iż zeznania świadków G. P. i P. P. i M. W. nie wskazują iż zgromadzone na przyczepie siano zostało celowo podpalone przez oskarżonego, świadkowie wskazują wprost na słyszalny dźwięk zapalającej się zapalniczki i na fakt nagłego zapalenia się zebranego siana

W konkluzji skarżący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego czynu ewentualnie o uchylenie skarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 3 czerwca 2014r:

Obrońca oskarżonego popierał apelację i wnioski w niej zawarte oraz wnosil o zasądzenie zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Z ostrożności procesowej gdyby Sąd nie uwzględnił złożonej apelacji wnosil o zwolnienie oskarżonego z kosztów postępowania odwoławczego.

Prokurator wnosil o nieuwzględnienie skargi apelacyjnej obrońcy i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Oskarżony J. R. przyłączył się do skargi apelacyjnej swojego obrońcy Oświadczył że jest niewinny. Dodał „ja nie palę papierosów, nie miałem przy sobie zapalczki, zapalczki nie noszę. Ja już wszędzie się leczyłem u psychologa i psychiatry. Nie znam się na przyczepach ciągnika, bo w tym nie pracowałem. Nie znam wartości spalonego na tej przyczepie siana. Nie wiem dokładnie ile tego siana było, chyba równo z burtami”

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Obrońcy oskarżonego jest zasadna w takim stopniu, że na skutek jej wniesienia powstały podstawy do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Tryb.

Podzielając częściowo argumentację zawartą w skardze apelacyjnej obrońcy oskarżonego J. R.co do naruszenia prawa procesowego, Sąd Odwoławczy odniesie się do przyczyn, które wiodą do przekonania, iż zaskarżony wyrok w P. T. należy uchylić i w tym zakresie przekazać sprawę do ponownego, merytorycznego rozpoznania.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przebiegu dotychczasowego postępowania rozpoznawczego prowadzi bowiem do wniosku, że orzeczenie w przedmiotowej sprawie zapadło przedwcześnie. W świetle bowiem podniesionych w skardze apelacyjnej zarzutów, Sąd I instancji w trakcie rozpoznania sprawy dopuścił się tego rodzaju obrazy przepisów prawa procesowego, która mogła mieć istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia merytorycznego. W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy ograniczył się jedynie do wskazania uchybień, które spowodowały uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Przechodząc do rozważań szczegółowych podnieść przede wszystkim należy, iż na gruncie przedmiotowej sprawy zaistniała względna przyczyna odwoławcza wyrażona w art. 438 pkt 2 k.p.k., a polegająca na tym, iż Sąd Rejonowy naruszył prawo procesowe w wyniku dokonania niepełnej oceny zebranych dowodów. Jednocześnie zaś konkluzje Sądu meriti nie stanowią wyniku rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających przede wszystkim na korzyść, oskarżonego J. R. (art. 4 k.p.k.),

Chodzi tu przede wszystkim o to, że Sąd meriti nie przeprowadził dowodu z opinii biegłego z zakresu pożarnictwa na okoliczność, przyczyn zapalenia się siana zgromadzonego na przyczepie. Opinia ta z pewnością mogła by się w istotny sposób przyczynić do wsparcia jednej z dwóch rozbieżnych wersji prezentowanych przez pokrzywdzoną G. P. i oskarżonego J. R.. Przede wszystkim biegły z zakresu pożarnictwa winien się wypowiedzieć, czy możliwe jest tak szybkie zapalenie się siana od jednej rzuconej zapalki oraz czy ewentualnie mogło dojść do zapłonu w inny sposób, w tym samozapłonu. Należało by również rozpytać dokładnie świadków czy ewentualnie ktoś z nich palił przy zbiórce siana papierosy, lub używał ognia w innym celu.

Nadto Sąd I instancji winien przeprowadzić dowód z opinii biegłego na okoliczność wartości spalonego siana i uszkodzeń w przyczepie spowodowanych podpaleniem. Sąd bowiem nie zweryfikował w żaden sposób wartości szkody podanej przez pokrzywdzoną G. P.. Jest to natomiast istotna okoliczność wpływająca na stopień społecznej szkodliwości czynu i wymiar kary.

W związku z tym przedmiotowe rozważania prowadzą do wniosku, że zaskarżony wyrok zapadł z obrażą przepisów prawa procesowego, która mogła mieć istotne znaczenie dla treści merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie. Przede wszystkim niepełna ocena materiału dowodowego tworzy jakość, która powoduje, że zaskarżony wyrok należało w opisanym wyżej zakresie uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Tryb.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji winien przede wszystkim przeprowadzić dowód z dwóch wyżej wskazanych opinii biegłych oraz rozważyć zarzuty podniesione w skardze apelacyjnej obrońcy oskarżonego, których ocena jest aktualnie przedwczesna.

Mając na względzie powyższe okoliczności, nie przesądzając rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy orzekł jak sentencji wyroku.

Na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 2 ust 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 (Dz.U. Nr 163 poz. 1348) Sąd Odwoławczy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej - adwokata M. S. kwotę 516,60 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.